

[Knud Kristensen.]

tallet af de Personer, som ernærer sig paa det paagældende Omraade, eller man ønsker at tvinge Folk ind i bestemte Organisationer eller paa anden lignende Maade ønsker at afskære andre fra Erhvervs- eller Arbejdsmuligheder“.

Dér har man netop sagt, at det, man ønsker at ramme igennem det foreliggende Lovforslag, er, at man enten gennem kollektive Aftaler eller ved Forfølgelse søger at indskrænke den Næringsfrihed i vort Land og den Ret til at staa udenfor eller i Foreninger, som vi mente vi havde gennem Grundloven. Det ærede Medlem Hr. P. Munch sprang lige akkurat over dette Punkt, der er det væsentligste, skønt han næsten ellers gik det hele igennem. Derfor vil jeg henstille til de ærede Medlemmer, som slet ikke kan forstaa dette Lovforslag, at de læser dette Stykke.

Justitsministeren (Rytter): Jeg hørte meget interesseret paa de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen fremsatte, Betragtninger, som mandede ud i, at Lovforslaget ikke indeholdt tilstrækkelig Vejledning for Domstolene, og at han derfor ikke syntes, det var rigtigt at vedtage det. Jeg havde haabet, at det ærede Medlem havde sagt: Lovforslaget indeholder ikke noget, som gør, at Domstolene bliver tvunget bort fra den gode Praksis, som man er begyndt at gennemføre, og naar saa er, kan man godt være med til at stadfæste denne Praksis, være med til at fastslaa de Rammer, indenfor hvilke Domstolene kan dømme.

Det ærede Medlem vil saa maaske sige: Ja, men saa er Lovforslaget overflødigt. Nej, det er det ikke, Lovforslaget fastsætter Rammerne, hvilket ikke er overflødigt, og det giver Vejledning med Hensyn til Erstatningerne og Reglerne om Strafansvaret. Derfor kunde de Betragtninger, som det ærede Medlem har gjort gældende her, lige saa godt have medført, at han, da Lovforslaget ikke indeholder noget, som forhindrer Domstolene i efterhaanden at udvikle og fæstne en god og fast Praksis indenfor Lovens Rammer, godt kunne stemme for Lovforslaget.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sige, at hvis jeg har gengivet Socialdemokratiets Stilling paa en illoyal Maade, beklager jeg det, men jeg troede egentlig, det var en loyal Maade. Jeg lod være med at gøre opmærksom paa, hvorledes dette Forhold udviklede sig, jeg gjorde opmærksom paa, hvad der stod i selve Lovforslaget. Det vil det ærede Medlem ikke kunne komme bort fra, og det ærede Medlem vil heller

ikke kunne komme bort fra, at Socialdemokratiet blev egentlig først bange for Bestemmelsen, da jeg tiltraadte den, men saaledes, at jeg tilraadede Forsigtighed paa dette Punkt. Da saa Socialdemokratiet, at det var gaaet alt for vidt, og trak sig tilbage, men det gengav jeg ikke heroppefra. Det var ikke, fordi jeg vilde være illoyal, tværtimod, jeg syntes ikke, det kom Sagen ved, for selve Forslaget var forelagt af Socialdemokraterne, et Forslag, imod hvilket det, vi har fremsat, er det rene Vand; hvis det er mere tilfredsstillende, kan jeg godt tilføje, at det maaske skete paa uforvarende Maade, at Socialdemokratiet kom til at gøre det, men Faktum er, at Forslaget blev fremsat.

Maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser begynde med at gøre mig selv en Kompliment; jeg er nemlig klar over, at jeg har besvaret det ærede Medlems Forespørgsel aldeles tilfredsstillende, saa at det ærede Medlem nu vil stemme for Lovforslaget, thi det ærede Medlem kunde kun gaa herop og gentage mine Ord paa en højst — jeg vil ikke sige illoyal Maade, jeg vil nøjes med at sige: paa en højst forkert Maade. Det ærede Medlem har ikke hørt mig sige her i Tinget, at naar man kørte for stærkt, var det retsstridigt, men ikke utilbørligt. Jeg sagde udtrykkeligt, at det var retsstridigt, men det *behøvede* ikke at være utilbørligt. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at der er Tilfælde, hvor Folk maa overskride Hastighedsgrænsen — det kan være og er retsstridigt —, men hvor hverken det ærede Medlem eller jeg eller Myndighederne vil sige, at det er utilbørligt; dette er saaledes mange Gange Tilfældet, hvor der er Tale om at hente Læge i Anledning af Sygdom, eller hvor det af en eller anden speciel Grund haster. Jeg vil derfor slaa fast, at det ærede Medlem gentog mine Ord paa en Maade, han ikke vilde have gjort, hvis han havde haft bedre Kort paa Haanden.

Hermed har jeg besvaret de fremkomne Spørgsmaal.

Jeg beklager, at jeg ikke kan overvære Forhandlingen i Morgen, da jeg skal være til Stede i Landstinget, og man kan jo desværre ikke være to Steder paa een Gang.

C. C. Heilesen: Jeg vil gerne overfor den højtærede Justitsminister udtale, at netop Erstatnings- og Straffebestemmelsen i Lovforslagets § 3 gør mig betænkelig ved Lovforslaget; en Erstatnings- og Straffebestemmelse med saa vagt formulerede Be-